

KINTA KOLUMNA

TEORIA DEL COP D'ESTAT PRACTICAT PER SÁNCHEZ, FEIJÓO I PUIGDEMONT

La deriva de JUNTS cap a l'esquerra, però sense entrar-hi

En els temps actuals es reconeix el dret a la revolució. Però aquest dret és de fet un estat d'excepció que pressuposa la suspensió del funcionament ACTUAL de la llei per tal d'establir un NOU ordre.

Es pot dir que un cop d'estat és una acció perpetrada pels aparells de l'Estat i per aquesta raó no té repercussions en la dimensió social. En altres paraules, no pretén un canvi en l'estructura social, no va més enllà d'un canvi en la forma de govern. Aquest és el cop del PSOE.

Al contrari, una revolució és l'acció de persones que ja no volen ser governades d'aquesta manera i produirà canvis no només en el govern sinó també en l'estructura social. És aquest el cas de JUNTS?

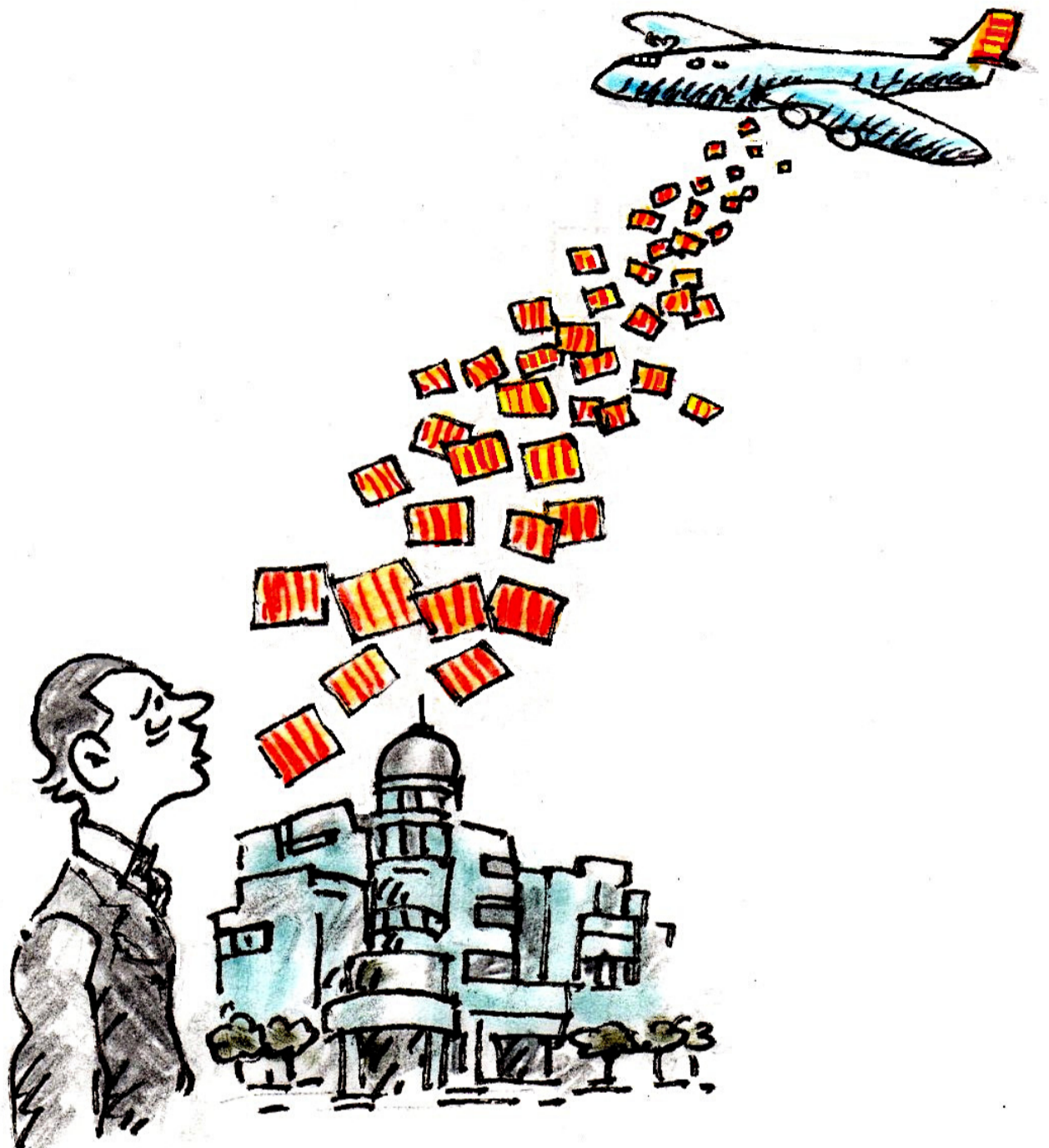
El cop d'estat de SÁNCHEZ està adquirint el significat d'un acte il·legítim, ja que per la dreta és una ruptura, una violació de l'ordre constitucional, la rebel·lió que desafia el poder legislatiu que encara controlen. En canvi, pel PP i VOX el seu propi cop d'estat és un acte legítim i necessari, perquè finalment no és altra cosa que la raó d'estat.

JUNTS malbarata completament el debat en la mesura que el seu cop no el plantegen en termes ètics i morals, sinó en termes econòmics i de la qüestió de les necessitats de Catalunya.

SÁNCHEZ vol que la seva obra sigui el testimoni d'un art de govern centrat en el bé comú. La seva tecnologia governamental ha fet també esclatar la crisi política, perquè la paradoxa és que el liberalisme, com a pràctica governamental, rau en l'intent de produir, de crear la llibertat com a objectiu de la seva existència. No obstant això, per fer-ho, el liberalisme necessita devorar llibertats.

El cop d'estat que JUNTS vol realitzar amb la finalitat d'enderrocar l'ordre constitucional existent, no té res a veure amb el cop d'estat constitucional de Sánchez perquè aquest utilitza un dels òrgans de l'ordre constitucional existent (l'executiu) amb la finalitat de modificar-lo.

El pacte de Pedro Sánchez amb els independentistes catalans que ha permès al president socialista de governar a costa d'una amnistia promesa als organitzadors del discutit referèndum d'independència del 2017, demostra, una vegada més, que SÁNCHEZ ha guanyat la seva aposta, la més arriscada de totes, la més polèmica també.

SÁNCHEZ ha guanyat amb acords secrets amb els partits independentistes catalans, però una clàusula d'aquests acords divideix profundament l'electorat espanyol. Es tracta de l'amnistia, una condició sine qua non de l'independentisme de JUNTS, però que ha desfermat la Gran Protesta de la mà del PP i de VOX.

Degut a l'acord d'amnistia, manifestants, inclosos grups neonazis, s'han manifestat diàriament davant de la seu del Partit Socialista a Madrid amb uns arguments que com a mínim són qüestionables. Aquí, l'estatus del cop d'estat es presenta en forma de revolta i estat de setge amb el desplegament d'una retòrica catastrofista que amaga una absència de projecte polític per Espanya per part de les dretes i de la vella guàrdia socialista.

Les acusacions de la DRETA, en primer lloc, són una estratègia ben desgastada de doble deslegitimació: primer, la del govern d'esquerra, després la d'acusar els independentistes dels pitjors mals, de les pitjors intencions i de la manipulació de la història.

En definitiva, la criminalització permet a PP i VOX no plantejar-se mai tenir un projecte per a Espanya, tot i estar ben definit: el d'un Estat plurinacional basat en l'autonomia amb amplis poders pressupostaris i de gestió.